

Βεροίας Παντελεήμων: «Χρέος μας να προετοιμασθούμε πνευματικά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή των Βαΐων 25 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τάς ἀπαρ-χάς ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπρο-φορεῖ· δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, ὑπαν-τήσωμεν ἅσμασιν».

Ακολουθεῖ το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Σήμερα τό πρωί (σ.σ. χθες) ἡ Ἐκκλησία μας ἐόρτασε τή θριαμβευτική ὑποδοχή τοῦ

Κυρίου μας στά Ἱεροσόλυμα. Ἡ εἶδηση τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου ἔκανε τό πλῆθος τῶν Ἰουδαίων νά βγεῖ στους δρόμους γιά νά τόν προῦπαντήσῃ καί νά τοῦ ψάλ-λει τό «ὤσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἦλθε στά Ἱερο-σό-λυμα γιά νά δοξασθεῖ, τούλά-χιστον μέ τόν τρόπο πού νόμιζαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ὁ Χριστός θά δοξασθεῖ ὄντως ἀπό τόν Πατέρα του μέ τήν Ἀνάστασή του, ἀλλά πρίν νά φθά-σῃ σέ αὐτή τή δόξα θά περάσῃ ἀπό τήν ὀδυνηρή διαδικασία τῶν παθ-ῶν.

Ἔτσι, ἐνῶ οἱ Ἰουδαῖοι ὑποδέχο-νται σήμερα τόν Ἰησοῦ ὡς βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, αὐτόν πού, ὅπως πί-στευαν, θά τούς ἀπελευθέρωνε ἀπό τή ρωμαϊκή κυριαρχία, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νά ὑποδεχθοῦμε τόν Χριστό πού ἔρχεται πρὸς τό πάθος χάριν τῆς δικῆς μας σωτηρίας· μᾶς καλεῖ νά ἐορτάσουμε «τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τάς ἀπαρχάς», χάριν τῶν ὁποίων λαμπροφορεῖ ἡ σημε--ρι-νή ἡμέρα.

Γιά ποιόν λόγο ὅμως ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά συναντήσουμε μέ ἄσματα τόν Χριστό πού ὀδεύει ὄχι πρὸς ἕνα χαρμόσυνο γεγονός ἀλλά πρὸς τό πάθος καί τή σταυρική του θυσία καί ἀκόμη γιά ποιόν λόγο θεωρεῖ τήν ἀπαρχή τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ὡς μία ἀφορμή ἐορτῆς γιά τήν ὁποία λαμπροφορεῖται;

Αὐτό πού μπορεῖ νά μᾶς φαίνεται παράδοξο ἢ καί ἀντιφατικό εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος καί ἦλθε στόν κόσμο γιά νά μᾶς λυτρώσῃ ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἦλθε γιά νά ἐπι-τελέσῃ τό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσε ὁ Πατέρας του.

Καί αὐτό δέν ἦταν μόνο νά κη-ρύξῃ στους ἀνθρώπους τό εὐαγ-γέλιό του ἢ νά κάνει θαύματα ἢ ἀκόμη καί νά δείξῃ μέ τό πα-ρά-δειγμά του πῶς πρέπει νά ζοῦμε καί νά πολιτευόμεθα καί ἐμεῖς.

Τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων πού ἀνέ-λαβε νά πραγματώσῃ ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «ἐκέ-νωσεν ἑαυτόν μορφὴν δούλου λα-βών», συμπεριελάμβανε καί τή θυσία του, συμπεριελάμβανε τόν θάνατο καί τήν ἀνάστασή του, γιά νά νικήσῃ τόν θάνατο πού εἰσῆλθε στόν κόσμο μέ τήν ἁμαρτία καί τήν παρακοή τῶν πρωτοπλάστων καί γιά νά συντρίψῃ «τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστιν τόν διάβολον» καί νά λυτρώσῃ ἀπό τά δεσμά τοῦ Ἄδου καί τοῦ θανάτου, κηρύσσοντας ἀκόμη καί στους νεκρούς μέ τήν κάθοδό του στόν Ἄδη.

Αὐτός εἶναι, λοιπόν, ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει «τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τάς ἀπαρ-χάς», ἀντί νά θρηνεῖ καί νά πενθεῖ. Γι' αὐτό λαμπροφορεῖ καί καλεῖ καί ἐμᾶς νά «ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν», ὡς φιλέορτοι, τή μεγάλη αὐτή ἡμέ-ρα. Γιατί βλέπει νά πλησιάζῃ ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ θείου σχεδίου καί ἡ σωτηρία τῶν

ανθρώπων μέ τή θυ-σία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-στοῦ. Γιατί βλέπει νά γίνεται πραγ-ματικότητα αὐτό πού γιά αἰῶνες περίμεναν ἑκατομμύρια ἄνθρωποι καί δέν μποροῦσαν νά τό ζήσουν, τή συμφιλίωση τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Θεό καί τή λύτρωση ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά δεσμά της, πού κρατοῦσαν τόν ἄνθρωπο μακριά ἀπό τόν Θεό, χωρισμένο ἀπό τήν ἀγάπη του καί ὑπόδουλο στήν ἁμαρτία καί τόν διάβολο.

Καί μπορεί τό πάθος τοῦ Χριστοῦ νά εἶναι ὄντως ἕνα θλιβερό γεγο-νός, τό ὁποῖο βιώνει ὁ Χριστός μέ ὅλη του τήν ὑπαρξη καί σέ ὅλη του τήν ἔνταση, ἀφοῦ δέν εἶναι μόνο «τέλειος Θεός» ἀλλά εἶναι καί «τέ-λειος ἄνθρωπος», δέν παύει ὅμως νά εἶναι καί ἕνα χαρμόσυνο γεγο-νός, γιατί ἀνοίγει τόν δρόμο τῆς σωτηρίας καί τῆς ἀπολυτρώ-σεως τῶν ἀνθρώπων, καί ἀκόμη γιατί εἶναι ἔργο ὑπακοῆς τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν Πα-τέρα του μέ τό ὁποῖο τελειώνει τό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσε Ἐκεῖνος, δηλαδή τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Γι' αὐτό καί ἂν ἡ Ἐκκλησία λαμ-προ-φορεῖ ἐνώπιον τοῦ πάθους τοῦ Νυμφίου της, ἐμεῖς οἱ πιστοί ἐορ-τά-ζουμε καί ὑμνοῦμε τόν Χριστό, ὅπως μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος, γιατί τό πάθος τοῦ Κυρίου μας γίνεται ἀφορμή τῆς σωτηρίας μας.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά περιορισθοῦμε σέ αὐτή τή χαρά. Ἔχουμε χρέος νά προετοιμασθοῦμε πνευματικά, νά προετοιμασθοῦμε βιώνοντας τό πά-θος τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά μπορέ-σουμε νά ζήσουμε καί νά ἐορτά-σου-με λαμπροφωρώντας ἀκόμη π-ε-ρισσότερο τόν θρίαμβο τῆς Ἀνα-στά-σεώς του. Γιατί στήν Ἀνά-σταση βρίσκεται τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς πού προσφέρει ὁ Χριστός σέ ὅσους τόν πιστεύουν καί σέ ὅσους ἀγω-νί-ζονται

γιά νά ζήσουν τό πάθος τοῦ Κυρίου μας, νεκρώ-νοντας τόν πα-λαιό ἄνθρωπο «σύν ταῖς πρά-ξεσιν αὐτοῦ καί ταῖς ἐπιθυμίαις».

Αὐτό ταπεινά καί πατρικά εὐχομαι νά ἀξιω-θοῦμε νά ἐορτάσουμε ὅλοι μας τό φετινό Πάσχα. Παρά τίς δυσκολίες τίς ὁποῖες συναντοῦμε, παρά τόν κορωνοϊό, ὁ ὁποῖος ταλαιπωρεῖ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, ἐμεῖς καλούμεθα ἀπό τήν Ἐκκλησία νά ζήσουμε καί τό πάθος καί τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μέσα ἀπό αὐτές τίς δυσκολίες, μέσα ἀπό αὐτές τίς δυνατότητες προσευχῆς πού μᾶς δίνει, ἐπικοινωνώντας μέ τόν Θεό καί ζητώντας τό ἔλεός του, ἀκριβῶς γι' αὐτόν τόν πειρασμό τόν ὁποῖο διέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα ἀλλά καί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς. Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλη αὕτη τή Μεγάλη Ἑβδομάδα νά τήν περάσουμε μέ προσευχή καί ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό, καί ὁ Θεός θά δώσει «σύν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)